Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26074
Copyright: Admont, Benediktinerstift

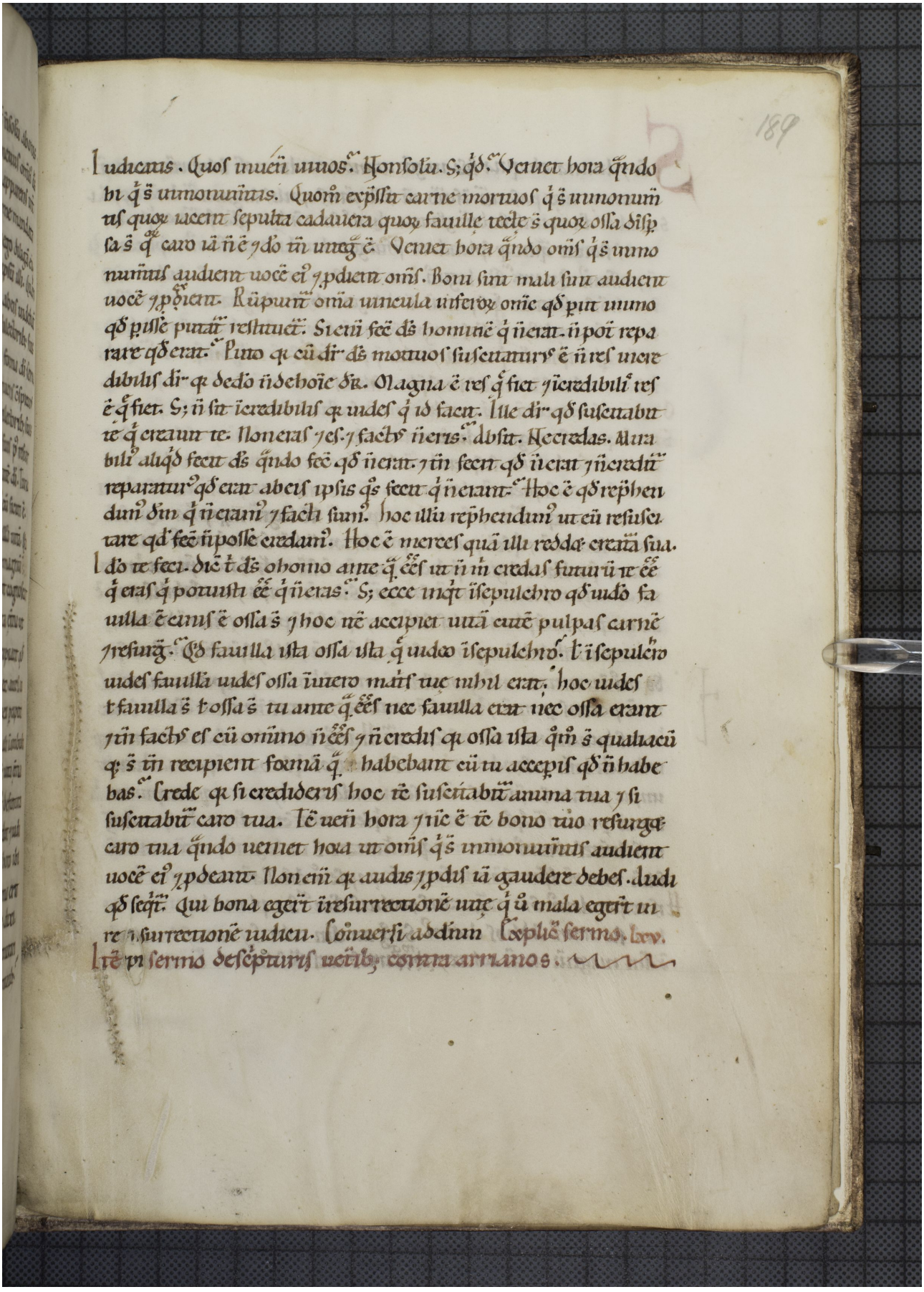

189

Iudicatus. Quos inuenit unos. Non solu. S; qđ. Venit hora qñdo
hi q̄ s in monumentis. Quoñ expssit carne mortuos q̄ s in monumẽ
tis quor iacent sepulta cadauera quor faulle tecte s quor ossa diss
sa s q̄ caro ā ñ ē ꝺ tñ unꝰ ē. Venit hora qñdo oñs q̄ s in mo
numentis audient uocē ei ꝺ ꝓdient oñs. Bona sint mala sint audient
uocē ꝺ ꝓdient. Rapuntur oña uincula uiuor onē qđ put mimo
qđ pssē putat restituet. Si enī fecē ds hominē q̄ nerat ñ pot repa
rare qđ erat. Imo q cū dr ds mortuos suscitaturs ē ñ res uere
dibilis dr q dedo ñ debuoīe dr. Magna ē res q̄ fiet ñ credibilis res
ē q̄ fiet. S; ñ sit ñcredibilis q̄ uides q̄ ꝺ facit. Ille dr qđ suscitabit
te q̄ eram te. Non eras ꝺes. ꝺ facbs ñ eras. ꝺbsti. Nec credas. Mira
bilia aliq̄ꝺ fecit ds qñdo fecē qđ ñ erat. ꝺ tñ fecit qđ ñ erat ꝺ ñ credit
reparatur qđ erat abeis ipsis qs fecit q̄ ñ erant. Hoc ē qđ rephen
dim dñm q̄ ñ eram ꝺ facti sum. Hoc illi rephendim ut eū resuscꝰ
tare qđ fecē ñ posse credam. Hoc ē mereꝰ quā illi redda erata sua.
Ꝺo te feci. dic t ds homo ante q̄ eēs ut ñ in credas futuꝝ ut eē
q̄ eras q̄ potuisti eē q̄ ñ eras. S; ecce iam ꝺ isepulchro qđ uides sa
nulla ē cinis ē ossa s ꝺ hoc nē accipiet uita cute pulpas carne
ꝺ resurg. Qđ faulla ista ossa ista q̄ uides isepulchro. t isepulcro
uides faulla uides ossa inuenio mirs tue nihil erat. hoc uides
t faulla s t ossa s tu ante q̄ eēs nec faulla erat nec ossa erant
ꝺ tñ facbs es eū omino ñ eēs ꝺ ñ credis q̄ ossa ista q̄ñ s qualiacū
q; s tñ recipient formā q̄ habebant cū tu accepis qđ ñ habe
bas. Crede q̄ si credideris hoc te suscitabit anima tua ꝺ si
suscitabit caro tua. Te uenī hora ꝺ nūc ē te bono tuo resurge
caro tua qñdo uenet hora ut omnes q̄ s in monumentis audient
uocē ei ꝺ ꝓdeant. Non enī q̄ audis ꝓdis tā gaudere debes. dudi
qđ sequit. Qui bona egerūt in resurrectionē uite q̄ ū mala egerūt in
re surrectionē iudicii. Conuersi ad dñm Explicit sermo. lxv.
Incipit sermo de septuaginta uerbis contra arrianos.